

на Аушвиц, Рудолф Хес, изразява привързаността си към циганите под негово командване. Те са неговите "най-любими затворници", "доверчиви като деца". Той им назначава специални дажби салам по техния път към газовите камери и построява детска площадка за децата им един месец преди тяхното ликвидиране.⁴ Д-р Менгеле никога не пропуска да донесе бонбони на циганските деца, преди да ги отведе от родителите им, за да провежда смъртоносните си експерименти. Есесовците организират цигански оркестри в Аушвиц и други концентрационни лагери.⁵ Учените, чиито изследвания осигуряват основанията на системата, като добри антрополози се потапят в езика и културата на народите, за чието унищожение помагат.

Според един немски историк истинският *Zigeunerfrage* (цигански въпрос) е формулиран едва по времето на обединението на Германия в края на XIX в. Последвалите немски правителства прилежно работят върху решаването му. Събирането на данни за циганите по време на монархията започва най-напред с изграждането през 1899 г. на една "Циганска информационна служба" (*Zigeunernachrichtendienst*) През 1905 г. правителството на Бавария започва събирането на материали за "Циганска книга" (*Zigeunerbuch*), в която се поместват декрети и укази от периода 1816-1903, свързани с циганите, като насоки в продължаващата борба срещу "циганската чума" (*Zigeunerplage*). Положението на циганите не се подобрява по време на Ваймарската република, когато са приети множество закони срещу "*Zigeuner, Landfahrer und Arbeitsscheue*" (цигани, бродници и безделници). През 1926 г. в Мюнхен се провежда "циганска конференция", която има за цел да се въведе известно единство в законодателството на различните провинции (*Länder*). Антициганските закони през този период на практика са толкова строги, че нацистите продължават да ги използват за свои цели.⁶